

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Veszélyben a rokkantak időskori ellátása

Már a szaktárcának is kellemetlen, hogy még mindig nem kapott adatot az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságtól arról, hány rokkantnyugdíjas jelentkezett felülvizsgálatra. Az erőforrás minisztérium az érdeklődőknek keddre ígért tájékoztatást, de a nyugdíjbiztosítónak két hét alatt sem sikerült feldolgozni az adatokat. A jelentkezéseket legkésőbb március 31-ig kellett postára adni.

Lapunk a nyugdíjbiztosítótól azt a választ kapta, hogy az összesített számok még valóban hiányoznak, és nem is tudják, mikorra lesznek meg a végleges adatok. A jelenlegi feldolgozás alapján 186 ezer 385-en jelentkeztek felvizsgálatra a 196 ezer, korábban III. csoportos, 57 évnél fiatalabb rokkantnyugdíjas közül. Az új rendszerben az egészségkárosodottak nem nyugdíjat, hanem rokkantsági vagy rehabilitációs ellátást kaphatnak.

Azok, akik 2011. december 31-ig betöltötték az 57. életévüket, ugyanazt az összeget kapják, mint korábban, csak nem rokkantsági nyugdíjként, hanem ellátásként. A fiatalabb, III-as kategóriába tartozóknak kell orvoshoz menniük. Akit rehabilitálhatónak találnak, betegségük alapján havi 28 ezer 720, vagy havi 57 ezer 440 forintot kaphatnak.

Az Összefogás a korhatár alatti rokkantak emberi jogaiért csoport arra hívta fel a figyelmet, hogy a nyugdíjas státusz elvesztése (ez minden 62 év alattit érint) számos joghátránnyal és anyagi veszteségekkel jár. Az említett megváltozott munkaképességűek elvesztették a pénzügyi hitelképességüket, januártól nem vehetnek fel kölcsönt, hiszen csak segélyszerű szociális ellátást kapnak.

A régebben felvett hiteleiket pedig a kiszámítható nyugdíj helyett, a drasztikusan lecsökkentett ellátásukból kellene törleszteni, amire képtelenek. Éppen ma lakoltatják ki erzsébetvárosi otthonából Kelemen Károlyt. A rokkantnyugdíjas 2008-ban kisvállalkozóként svájci frankos hitelt vett fel. Időközben elveszítette az egyik lábát, így munkáját is. Hitelét nem tudta törleszteni, krízislakást pedig hiába kért az önkormányzattól.

A legnagyobb veszély, hogy a rokkantévek alatti, a nyugdíjhoz eddig beszámító szolgálati idők elveszhetnek. Aki egész életében rokkant, és az új törvény szerint csak segélyt kap, vélhetően nem lesz jogosult öregségi nyugdíjra.

Felülvizsgálaton a rokkantak

Szeged - Két hónapja nagyüzem van a rokkantfelülvizsgálaton; a szegedi bizottságok naponta 100 beteget fogadnak. Az idei soros felülvizsgálaton a betegek 11 százaléka vesztette el az ellátását.

Legalább 40-féle vizsgálatot végez a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (NRSZH) regionális igazgatóságának szegedi kirendeltsége. Ezek többségét a tb támogatja, ilyen a rokkantsági és rehabilitációs ellátást kérők vizsgálata – tájékoztatott [Zsubori Zoltán](#), a hivatal regionális igazgatója. Azoknál a megváltozott munkaképességűeknél, akik a nyugdíjbiztosítónál igényelnek rokkantsági vagy rehabilitációs ellátást, a nyugdíjbiztosítási igazgatóság rendeli el a szakértői vizsgálatot. Mivel a január 1-jétől érvényes törvény szerint mindenkit felül kell vizsgálni 2013 végéig, aki 1955 után született, a véglegesített rokkantakat is vizsgálatra küldik. Február közepe óta tart a „nagyüzem” a szegedi hivatalnál.

Ottjártunkkor telt ház volt az NRSZH várótermében, a Vasas Szent Péter utcai rendelő épületében, megközelítőleg 80-an vártak. A bizottsági vizsgálat nem tart tovább összesen másfél-két óránál. A 37 éves Melinda elárulta: 8 osztályt végzett, soha nem dolgozott, mert kilenc éve trombózisos a lába, emiatt rokkantnyugdíjas. Szintén rokkantnyugdíjas férjével neveli 16 éves fiát és 9 éves lányát, havi 100 ezerből élnek. Azt mondta: a vizsgálaton nem túlozta el a problémáit, a papírjaiból úgyis kiderül, hogy nem bír munkába állni. Eddig 67 százalékos rokkant volt, ezt a szintet szeretné megtartani. A vizsgálatokról azt mondta, három szakértő kérdezte, külön-külön szobában, nagyjából fél óráig. Az orvos a leletei alapján beszéltette, megvizsgálta. (A rendelő, megnéztük, nem több egy házi orvosénál.) A szociális szakértő az életkörülményeiről faggatta: hol lakik, hogyan él, mekkora a családja, mivel tudna dolgozni jární. A harmadik szakértő – a kormányhivatal munkaügyi központjának foglalkoztatási szakembere – arra volt kíváncsi, mi a végzettsége, mit dolgozott, mit tudna elvállalni és hány órában.

A szakértők hetente tartanak bizottsági ülést, a bizottságban a három vizsgáló szakértőn kívül még egy orvos vesz részt, ő elnököl. A nagy különbség, hogy míg korábban a tagok szavaztak, és az elnök szava döntött, most minden szakértőnek vétőjoga van. Január óta nem az egészségkárosodás mértékét határozzák meg százalékban, hanem az egészségi állapotot. Úgy számolják ki, hogy az egészségkárosodás mértékét vonják ki 100-ból. Ezt az értéket küldi el a hivatal a nyugdíjbiztosítónak, és hogy mennyi időre javasolja az ellátást. Ez betegségtől függően a rokkantsági ellátottaknál 1, 2, 3, esetleg 5 év, rehabilitációs ellátottaknál általában 3 év. A nyugdíjbiztosító hoz határozatot, hogy jár-e ellátás, és ha igen, milyen összegű. Az NRSZH szakértői állásfoglalásából a beteg a nyugdíjbiztosítónál kap egy példányt. A határozat ellen az NRSZH másodfokú régiós hatóságához lehet fellebbezni, amely ugyancsak a szegedi igazgatóságon működik, más szakértővel, más bizottsággal. Aki ennek döntésével sem ért egyet, munkaügyi bírósághoz fordulhat, ahol igazságügyi orvosszakértő bevonásával vizsgálják az ügyét.

forrás: delmagyar.hu

Fogyatékos diákok gépelési rekordkísérlete Nyíregyházán

A csoportos gépírás és az egyszerre legtöbbén együtt gépelés új magyar rekordját szeretné felállítani pénteken a nyíregyházi Ridens Szakképző Iskola, Speciális Szakiskola és Kollégium több száz, fogyatékkal élő tanulója a város más oktatási intézményeinek diákjainak segítségével.

Az intézményben már nyolcadik éve rendezik meg az országban egyedülálló gépírásmaratont, amelynek célja, hogy felhívják a figyelmet a sajátos nevelési igényű fiatalok munkaszeretetére, kitartására, állóképességére, és ezen keresztül fejlesszék kompetenciáikat - mondta el Főfai Alex, a tagintézmény igazgatója az eseményt beharangozó hétfői nyíregyházi sajtótájékoztatón.

A kezdeményezés az eltelt idő alatt túlnötte önmagát: 2010 márciusában 26 órás, majd 2011-ben a 27 órás csoportos gépírás magyar rekordját állították fel a diákok, ebben az évben pedig a cél a 28 órás teljesítmény elérése. Főfai Alex elmondta: a kísérlet csütörtökön délelőtt kilenc órakor kezdődik, és pénteken délután egy óráig tart, ebben a tervek szerint mintegy kétháromszáz tanuló vehet részt. A diákok a hitelesítés szabályainak megfelelően 28 órán keresztül, csapatokba szerveződve, harmincperces folyamatos másolásokkal, és egy percen belüli váltásokkal vállalkoznak erre a nem mindennapi teljesítményre az iskola tornatermében berendezett helyszínen.

A rendezvény másik érdekessége, hogy a csoportos gépelés mellett az egyszerre legtöbbén gépelők eddigi rekordját is szeretnék megdönteni: a város más középiskoláinak bevonásával a remények szerint mintegy háromszázan fognak egyszerre gépelni péntek délután a Bujtosi Szabadidő Csarnokban. A részt vevő diákok - folyamatos másolással - tizenöt percen keresztül fognak dolgozni.

A rekord felállításának napját, április 19-ét Az elektronikus írástechnika napjaként szeretné ezentúl minden évben megrendezni a Ridens, amely így akarja felhívni a figyelmet a magyar nyelvhelyesség és a helyes írástechnika elsajátításának fontosságára - tette hozzá Főfai Alex. A legtöbb karaktert leütő és a legkevesebb hibával dolgozó tanulót díjazzák, az eredményt pedig a maratoni gépírás végén hirdetik ki a szervezők.

A megmérettetést nagyon komolyan veszik a látás- és hallássérült, valamint tanulási zavarokkal küzdő diákok, akik most a szélesebb nyilvánosság előtt mutathatják meg, mire képesek valójában - mondta a tájékoztatón Pillárné Gondoly Ibolya főszervező.

Hozzátette: az eddigi tapasztalatok szerint a monoton munkát és az éjszakázást is jól viselik a tanulók, akiknek lelkesedését és tudását jól bizonyítja, hogy a tízujjas vakírással dolgozó csapatok harminc perc leforgása alatt akár 8-9 ezer leütést is teljesíthetnek, ami másodpercenként 3-6 billentyű leütését jelenti.

"Taigetoszra küldik a fogyatékosokat"

A Hír24-hez fordult segítségért egy anya, aki aggódik fogyatékos gyermeke megélhetéséért. A 400 milliós támogatás elosztásáért felelős érdekvédelmi szervezet vezetője megértést és türelmet kér. A minisztérium még azt sem.

Egy olvasónk kétségbeesett levéllel fordult szerkesztőségünkhöz. Állítása szerint gyermeke, aki egy budapesti, hallássérülteket foglalkoztató alapítványnál dolgozik napi nyolc órában minimálbérért, hónapok óta nem kap fizetést. A 28 éves, hallássérült fiatal édesanyja azt írja: „Az alapítvány olyan helyzetbe került, hogy nem tud munkabért fizetni a dolgozóknak, mivel ez ideig 3 éves hatósági szerződés keretében, költségvetési normatív támogatást kaptak érvényes szerződéssel. 2012. január 31-én azonban lejárt az illetékes munkaügyi központoknak a hatósági szerződésekhez társuló fizetési kötelezettségvállalása az akkreditált foglalkoztatók felé. Azóta nem tudják eldönteni a kormánynál, hogy ki legyen az illetékes az ügyben. Folyamatosan hitegetik a több tízezer munkavállalót.”

Az említett alapítványnál egyébként csak fogyatékkal élők dolgoznak, akik önálló munkavégzésre nem képesek, és állami feladatot látnak el.

Az édesanya szerint hiába fordultak segítségért a Budapest Főváros Kormányhivatala Munkaügyi Központjának kerületi kirendeltségeihez, ott széttárták a karjukat, mondván, nem rajtuk múlik, ők mindent megtesznek. Levélben megkeresték a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot, Budapest Főváros Kormányhivatalát és különböző érdekvédelmi szervezeteket is, de egyik helyről sem kaptak érdemi választ a kérdéseikre. „Sok munkahely leállt, nincs fizetésük ezeknek az embereknek. Ráadásul egy hallássérült, hiába tanult, akkor is csak nagyon nehezen tud elhelyezkedni” – panaszozza az asszony.

„Egyszerűen felháborítónak tartom, hogy a kormánynál, a minisztériumoknál a milliós fizetésekkel rendelkező politikusok, csak úgy tologatják ezt az ügyet, miközben a parlamentben és más fórumokon nagy mellel hirdetik, hogy számukra milyen fontos a fogyatékkal élők ügye és mennyire kell őket segíteni. Valójában nem törődnek vele. Ha így haladunk, lassan - átvitt értelemben - de a Taigetoszra küldik a fogyatékkal élőket” – teszi hozzá az elkeseredett édesanya.

Fotó: MTI / Balázs Attila

Az átalakítás áldozatai lettek

Nelhübel Henriette, a 62 szervezetet tömörítő, mintegy 2500 fogyatékos embert képviselő CÉHálózat elnöke az Hír24-nek elmondta, a fogyatékkal élők foglalkoztatása már 2010 óta problémát jelent. A legnagyobb gondot szerinte az okozza, hogy a kormány ezeknek az

embereknek a támogatását szociális juttatások formájában képzelel el, ahelyett, hogy a teljes összeget foglalkoztatási programokra szánná.

„Az összes pénzt elvinném, amit különböző segélyek címén osztanak ki, és a foglalkoztatásba helyezném át, hogy valóban tényleges támogatás történjen. A segélynek ugyanis nincs sok értelme. Kevés, alig lehet megélni belőle, és le is minősíti a fogyatékkal élőket. Tehát a rendszer egészével van gond. Azt tapasztaljuk, hogy a kormány ugyanúgy látja ezt a problémát, és próbál alakítani rajta, de sajnos ez nem megy egyik napról a másikra” – fejtette ki a CÉHálózat elnöke.

Nelhübel Henriette hozzátette: még egészséges ember számára is megterhelő alkalmazkodni a nehéz helyzetekhez, éppen ezért nagyon rossz érzés, amikor bajba jutott fogyatékosról hallunk, de sajnos be kell látni, hogy „minden átalakításnak vannak áldozatai”.

Levélben megkerestük mi is a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot, hogy választ kapjunk arra, mikor várható előrelépés a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának ügyében, és van-e bármiféle ötletük, hogy az átalakítások befejeztéig miből éljenek meg ezek az emberek, de cikkünk megjelenéséig nem érkezett válasz a kérdéseinkre.

Ötezer fogyatékos élete a tét

Tavaly decemberben 1500 fogyatékos ember több mint 1500 szelet kenyert postázott az Országgyűlésnek. A kenyérszeletek házikót formáztak, az életet és a közösséget jelképezték. A CÉHálózat célja az akcióval az volt, hogy felhívja a döntéshozók figyelmét arra, hogy a fogyatékos személyek emberhez méltó szociális ellátása és fejlesztése végveszélybe került.

Felmérésük szerint ugyanis a nem elégséges állami normatív támogatás eredményeként 2012 első félévében 40-50 szolgáltató zárhatja be kapuit, de előbb-utóbb mind a 93 civil szociális szolgáltatóra ez a sors vár, így 5000 fogyatékos ember és családja élete változik meg drámaian.

„Ha mindez megtörténik, emberi tragédiák ezrei következnek. A fogyatékkal élő ellátottak tömeges elhelyezésére pár hónap alatt az állami intézmények nincsenek felkészülve, nincsenek férőhelyek és kiszámíthatatlan jövő vár rájuk, hol folytatódik életük. A családoknak a rendkívüli törődést igénylő eltartott miatt legalább egy egészséges tagja kénytelen lesz kivonulni a munkaerőpiacról, mélyszegénységbe sodorva az egész családot” – írták korábban közleményükben.

Foglalkoztatásra nem jut, ellátásra viszont igen

Hogy az 1500 szelet kenyér hatására, vagy sem, de a Nemzeti Erőforrás Minisztérium államtitkára nemrég Dunaharaszton egy sajtótájékoztatón bejelentette: a kormány idén 400 millió forint többlettámogatással segíti a pénzügyi gondokkal küszködő, a fogyatékkal élők ellátásáról gondoskodó civilszervezetek munkáját.

Soltész Miklós elmondta: a tárca fontosnak tartja a támogatásokból, adományokból magukat fenntartó, hozzávetőleg ötezer fogyatékos, pszichiátriai beteg ellátását magukra vállaló civilszervezetek tevékenységét, részükre évente megközelítően 1,6 milliárd forintot különít el a költségvetés.

A mostani többletforrást különféle maradványpénzek átcsoportosításával teremtették elő és a Civil Érdekvédelmi Hálózat a Fogyatékos Embereknek Szolgáltatást Nyújtó Civil Szervezetekért (CÉHálózat) bízta meg a pénzek elosztásával pályázati úton.

Nelhübel Henriette lapunknak elárulta: összesen 103 intézmény kapott a több száz milliós összegből, ami szerinte szintén azt mutatja, hogy a kormány szívében viseli a fogyatékosok sorsát.

forrás: hir24.hu

A világ színes, segítsd, hogy az maradjon

Pólóra írt színes gondolatok ismert művésztől, a fogyatékos emberek elfogadásáért.

A KézenFogva Alapítvány kampányának célja, hogy minél többen álljunk meg egy pillanatra, és gondolkodjunk el azon, miért fontos, hogy a fogyatékos emberek itt élnek köztünk, milyen segítségre van szükségük vagy milyen élmények, találkozások együttlétek fűződnek hozzájuk. Mit adnak ők nekünk? Miben mások és miben nem?

A kampány keretében arra kérnek mindenkit, hogy ő is adjon egy gondolatot a www.avilagszines.kezenfogva.hu oldalon. A kezdeményezésében művészeket, közszereplőket kértek fel arra, hogy értelmi fogyatékos fiatalok által készített pólókon osszák meg gondolataikat arról, hogy miért is lesznek többek az ép emberek a fogyatékos emberek jelenlététől. Számos gondolat született, hogy felhívja a társadalom figyelmét, mindnyájunk érdeke a fogyatékos emberek támogatása.

A világ színes! Ki tudhatná ezt jobban, mint maguk a színészek, akik minden egyes napjukon több színt sőt, azok árnyalatait is kipróbálnak a színpadon. Empátiájuk segítségével megtanítanak bennünket érezni és elfogadni. Ezt teszik a fogyatékos emberek is, csak más eszközökkel. Szalay Kriszta színésznő pólóra került gondolata szerint: „Mi egészségesek rengeteget tanulhatunk a fogyatékos emberektől: türelmet, odafigyelést, az érzéseink bátor felvállalását.”

Cserna Antal véleménye szerint is az érzések kifejezése terén van mit tanulnunk. „Ha valakik tudnak szeretni, akkor ők biztosan! Abban ők sokkal képzetebbek, mint mi!”

„A sajnálat megaláz, a tisztelet felemel, a segítség átölel.”- tartja Bencze Ilona, Jászai Mari-díjas színésznő. Nem kell fogyatékossgal élő embernek lennünk ahhoz, hogy bizonyos helyzetekben magunkra vonatkoztassuk ezt a gondolatot. A különbség az, hogy egy fogyatékos ember sokkal sűrűbben él át ilyen helyzeteket.

Leonard Gershe, A pillangók szabadok című darabjában dolgozott együtt Szarka János rendező és Ozsgyáni Mihály színész, ahol az önállóságra vágyó vak fiú a szerelemmel is megismerkedik, miközben édesanyja ragaszkodásán próbál lazítani. Mindketten úgy döntöttek, hogy számukra ennek a műnek egy-egy gondolata a leginkább kifejező, ezt szeretnék a pólójukon feltüntetni. Ozsgyáni a sajnálat kártékony hatására hívja fel a figyelmet. „Vaknak születtem. Számomra a vakság normális állapot. Nagyon kérlek, ne sajnálj!”. Míg Szarka János az érzéseink tisztázását tartja fontosnak. „Gyűlölj vagy szeress engem, de ne hagyj el azért, mert vak vagyok. És ne is maradj azért mert vak vagyok”.

„Köztünk minden ember más, különös és sokfajta szokás.” (Dés-Nemes: Valahol Európában)
– Kulka János Kossuth-díjas színművész ezzel a gondolattal kapcsolódik be a kampányba.

A kezdeményezés fővédnökei a négy volt köztársasági elnök asszony, Göncz Árpádné, Mádl Dalma Súlyom Erzsébet és Schmittné Makray Katalin. Az ő gondolataik is megtalálhatóak egy-egy pólón. A pólók május 9-én, Budapesten, a Műjégpályán is láthatóak lesznek, az alapítvány Fogadd el, fogadj el kampánya keretében

forrás: weborvos.hu

Kölcsönös lelki feltöltődést nyújtott a műsor

Tamási vallásos fiatalok adtak gitáros-énekes műsort a belecskai értelmi fogyatékosok otthonában. Nagy élmény volt mindenki számára ez a lelki együttlét.

Kölcsönös lelki feltöltődés. Ez volt az együttlét hozadéka. Akik fogyatékos emberek számára adnak műsort, mindig erről beszélnek. Nemcsak adnak; kapnak is.

Tamásiból katolikus fiatalok mentek el Belecskára, az értelmi fogyatékos felnőttek lakóotthonába. A plébános, Hegedüs János is velük tartott. Vallásos énekeket adtak elő gitárkíséréssel. A mintegy negyvenfőnyi közönség velük énekelt, tapsolt, lelkesedett.

A Mechwart András Otthont tavaly óta Gombos Norbert vezeti. Elődje nyugdíjba vonult. Az új vezető a nyitás híve. Meggyőződése szerint a hétköznapiok egyhangúságát meg kell törni. Jót tesz a lakók hangulatának a munka és a kikapcsolódás.

Összesen 115-en élnek a belecskai otthonban, 60 százalékuk férfi, 40 százalékuk nő, a legfiatalabb 19, a legidősebb 80 éves. Sok közöttük a súlyos állapotban lévő, de mintegy harmincan foglalkoztathatók.

forrás: teol.hu

Nehézkes eljárás: akadálymentesítés zökkenőkkel

Nem könnyű eldönteni, mi halad lassabban: az épületek, közlekedési eszközök akadálymentesítése, avagy a közzgondolkodásé.

„Senkit sem hagyhatunk az út szélén, senkit sem hagyhatunk magára a problémájával, mindenkiben meg kell találnunk a tehetséget” – jelentette ki Kövér László az akadálymentesítésben élenjáró városokat elismerő díj február végi átadásakor. Feltehetően nem arra célzott ezzel a fideszes házelnök, hogy január elsejétől 200 ezer rokkantnyugdíjas utazási kedvezményét vonta meg a „szolidáris állam”, vagy hogy az öregségi nyugdíjasnak átminősített rokkantak elveszítették addig alanyi jogon járó közgyógyellátásukat. De összességében a fizikai értelemben vett akadálymentesítés sem ad okot büszkélkedésre: bár a

Hozzáférhető város-díjat négy település (Kaposvár, Pécs, Nyíregyháza, Szolnok) is elnyerte, a munkába visszavezető út szó szerint göröngyös: a helyváltoztatás a mozgássérültek többségének alig megoldható feladat.

Pontos ismerete senkinek sincs arról, hogy a két etapban – 2007-től 2010-ig – uniós és hazai forrásból elköltött 15 milliárd forinttal milyen mértékben sikerült a közintézmények akadálymentesítése. A munka elvégzéséhez szükséges 70 millió forint költségű pályázat terve már tavaly nyáron készen állt a Nemzeti Erőforrás Minisztériumban, ahonnan továbbkerült a fejlesztési tárcához, de máig nem írták ki. „Becsléseink azért vannak. Budapesten a közhasználatban lévő épületek 65 százalékát akadálymentesítették, az országos adat ennél tíz százalékkal rosszabb lehet” – vélekedik Hegedüs Lajos, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) elnöke. Nem kecsegtet gyors javulással, hogy már a tárcaközi egyeztetéseken is túljutott annak a kormányrendeletnek a tervezete, amely az országos településrendezési és építési követelményekről szóló előírásokat módosítva bevezetné, hogy az épületeknek csak azt a részét kell akadálymentesíteni, amelyet fogyatékos személyek rendeltetésszerűen használnak. „Ez csupán az ENSZ-konvencióval és három hatályos magyar törvénnyel megy szembe, hiszen eleve kizárja a lehetőséget, hogy fogyatékos emberekre munkavállalóként számítsanak” – helyezte kilátásba a MEOSZ elnöke, hogy ha a kormány így fogadja el a rendeletet, a szövetség az Alkotmánybírósághoz fordul.

A közintézmények többségében felszereltek ugyan lépcsőliftet, kerekesszékekkel használható illemhelyet, ám odáig el is kellene jutni valahogy. De ha ez megtörtént, akkor is felmerülhetnek akadályok. Nem ritka, hogy a speciális emelőszerkezethez nem találják a kulcsot, vagy egyáltalán nem is működik, a mellékhelyiséget pedig zárva tartják vagy raktárnak használják. A frissen felújított óbudai Flórián bevásárlóközpontban a tágas lifttel már nem lehet lejutni a pinceszinten lévő élelmiszerboltba, mert az ottani kijáratát befalazták. Helyette meredek mozgójárda van. „A biztonsági szolgálat dolgozói, akiknél megtalálható az akadálymentesített WC kulcsa, készséggel segítenek a pinceszintre lejutásban is” – ezt a választ kapta az üzemeltetőnek írott panaszára Hruskó Erika, aki joggal érzi méltatlannak és kényelmetlennek, hogy úton-útfélen segítséget kell kérnie. „Kaposváron öröm közlekedni, az utcai rámpák, a vendéglátóhelyek mosdói, a sportcsarnok is akadálymentesítve van. Mindez nem mondható el például Hévízről, ahol pedig éppen a mozgásszervi betegek keresnek enyhülést bajaikra. A felújított főtér kövezete rücskös, a buszpályaudvar számunkra használhatatlan” – mondott két példát a kerekesszékekben is sportosan mozgékony Schober László, aki ma is kosárlabdázik. Ugyanakkor a fővárosi kórházak többsége, országszerte pedig az egészségügyi intézmények zöme a mozgássérültek számára segítség nélkül járhatatlan.

A tömegközlekedésben az elővárosi vonalakon közlekedő járművek, a HÉV és a távolsági buszok magas lépcsői jelentenek leküzdhetetlen akadályt. Hiába fogyatékosbarát a népligeti buszpályaudvar, ha az onnan induló járművek nem azok. A BKV alacsony padlós buszai és új trolijai, a belvárost átszelő 4-es, 6-os villamosok jóvoltából a fővárosi vonalak 40 százaléka a mozgássérültek számára is járható, jóval ez alatt van viszont az országos átlag, amelyet 2022-ig kellene száz százalékra feltornászni. A fővárosi millenniumi földalattiba csak a Deák térnél lehetne lejutni, de ott nem működik a korlátlift – még szerencse, mert felkászálódni egyik állomáson sem lehet a leküzdhetetlen lépcsők miatt. A metrót csak az tudja kerekesszékekkel igénybe venni, aki Kőbányán száll be és a Deák téren vagy a Nyugatinál száll ki, vagy fordítva. A többi megálló nem akadálymentes.

Az egyéni közlekedés lehetőségén tavaly nyáron egy kormányrendelet úgy módosított, hogy gépjárművásárlásra a korábbinál kevesebben, de nagyobb összegű támogatást kaphassanak. Az ehhez kiagyalt konstrukció (HVG, 2012. január 14.) a kerekesszékesek számára használhatatlan, mivel a támogatás kizárólag az automata váltó nélküli Suzuki Swift GLX-hez jár, ráadásul a vételhez kötelező a Széchenyi Kereskedelmi Bank meglehetősen előnytelen hitelét igénybe venni. A mozgássérültek tiltakozása nem sokat nyomott a latban. Annál inkább a rossz ajánlat miatti érdektelenség: mivel eddig mindössze egyetlen autót sikerült átadni tulajdonosának, a bank megelégtelt, hogy az ő pénze áll az eladhatatlan járművekben. Így most már kapható az automata váltós Swift is, változtak a hitelfeltételek és javultak a hozzáférés lehetőségei. A tavaly júniusi jogszabály diszkriminatív kitételét – amely szerint csak a csont- és ízületi bántalomban szenvedők jogosultak efféle támogatásra, és akik neurológiai vagy érrendszeri okok miatt járásképtelenek, azok kívül rekedtek a kedvezményezetttek körén – egy március végén született kormányrendelet-módosítás kényszerült orvosolni.

A KSH legutóbb 2001-ben publikált adatai szerint Magyarországon közel 600 ezren élnek fogyatékossgal, közülük több mint negyedmillióan mozgássérültek. A MEOSZ-nál úgy becsülik, hogy 40-50 ezren lehetnek az állandóan, 15-20 ezren az átmenetileg kerekesszéket használók. Jóllehet a helyváltoztatásra saját lábukon képtelen betegeknek jár a társadalombiztosító által 80–100 százalékban támogatott kerekesszék, sokaknak szerzett örömet március végén az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza. A mormon jótékonykodók 40 millió forint értékben 500 kerekesszéket, valamint mankókat, járókereteket adományoztak a magyar fogyatékosoknak.

„Négy–nyolc évente jár egy tb-támogatott kerekesszék. Ha a beteg utcai járművet kér, azzal nehezen forgolódik otthon, ha viszont otthonit választ, akkor az utcai használat kényelmetlen. Ha meg javíttatni kell, és nincs másik eszköz, a mozgássérült kénytelen ágyban maradni” – magyarázta Hegedüs Lajos, miért jött jól sokaknak az adomány. Ugyanakkor nem tagadta, hogy az interneten sokan pénzért kínálják a tb-támogatással ingyen vagy 20 százalékos önrésszel megszerzett közlekedési segédeszközöket. Az úgynevezett aktív – vagyis önállóan is használható – és az elektromos meghajtású kerekesszékek bolti ára 700–900 ezer forint, a háromkerekű elektromos rokkantmopedé közel félmillió. Például az utóbbi nullkilométeresen fél-, használtan negyedáron is beszerezhető a neten. A meglehetősen kétes legitimációjú másodlagos piac azért alakult ki – vélik a rehabilitációs orvoslás ismerői –, mert sokszor csak menet közben derül ki, hogy a beteg nem tudja használni az eszközt. Mindamelltt az is gyakori, hogy valamelyik elhunyt hozzátartozó székét árulja a rokonság. Sokat javítana a segédeszköz-ellátottságon, ha ezeket a holmikat kölcsönözni lehetne, ám ehhez jelentős invesztícióra és némi szakértelemre is szükség lenne, így a megvalósítás közel húsz éve egy helyben topog.

forrás: hvg.hu

Szavakkal gyógyító alapítvány

Egy balesetet szenvedett, s azóta kerekesszéssel élő honfitársunk hozta a tengeren túlról az ötletet, amit aztán jelentős összefogással meg is valósítottak. Következményeként a közelmúltban megválasztották Magyarország első kerekesszékes szépségkirálynőjét, Miss Colours Hungaryt. Az esemény szervezőinek egyike az Érthetően az

Egészségügyért elnevezésű nonprofit Alapítvány, amely egy újfajta egészségügyi látásmódot próbál meghonosítani hazánkban.

A Magyar Kórházzövetség elnökének tavalyi kijelentése szállóigévé vált: „az egészségügy ne betegség legyen"! Ezt írta a zászlajára az az alapítvány is, amelynek kommunikációs vezetője érdeklődésemre elmondta, 2009-ben azzal a céllal alakultak, hogy felvállalják a egészségügy szervezeteit és a beteg-hozzátartozó párost összekötő híd-szerepét. Nem utolsó sorban olyan szemléletmódot próbálnak kialakítani, amely egyfajta tudásközpontként kezeli az ágazat minden területét, kórházait, intézményeit. Varga-Tarr Sándor szerint küldetésük lényege az, hogy megváltozzon a média sugallta közvélemény, napjainkban ugyanis az egészségügy csupán a botránnyok melegágyaként jelenik meg a képernyőkön és a sajtóban. Természetesen ez az egysíkú kommunikáció nem csak, hogy nem igaz, hanem az ágazat számára ártalmas is.

Úgy tűnik, az alapítvány a társadalom legnehezebb kérdései közül az egyik legfontosabbat célozta meg: változtatni a híd két oldalán lévő beigéződéseiben. Varga-Tarr Sándor állítja, előadásaikkal, kampányaikkal, stratégiai tanácsaikkal, egyedi tájékoztatásaikkal, kongresszusok szervezésével valójában szolgáltatást nyújtanak. Programjaiknak, kampányaiknak mindig van bizonyos aktualitása. Példaként a H1N1 vírus terjedése elleni injekciós-kampányt említette. Mivel a hazai prevenció és az egészségtudatosság gyerekcipőben jár, az alapítvány a Kórházzövetséggel, jó néhány civil szervezettel és az egészségügy valamennyi ellátórendszerének képviselőivel együttműködve dolgozza ki az egészségmegőrzés magyarországi stratégiáját. A gyümölcs nyilván később fog beérni, hiszen ha nem is nulláról, de nagyon letről, nyílt egészségnappal, tematikus kiállításokkal kell kezdeni kicsik és nagyok "fejtágítását." A jelenlegi kampányból, amely a prevenciót és az egészséges életmódot helyezi középpontba, az orvosi továbbképzés sem marad ki: egyelőre két budapesti és hat vidéki kórház doktorainak ezzel kapcsolatos ismereteit frissítik fel az előadók.

Hogy miképp lett a projekt igazgatója a kerekesszékes nők első hazai szépségversenyének Varga-Tarr Sándor? Kiderült, előzőleg csupán Kazány Tibort ismerte, aki egy tíz évvel ezelőtti baleset után kerekesszékre kényszerült, ám hallatlan aktivitása bámulatba ejtette, és amikor előállt a szépségverseny ötletével, száz százalékig támogatta a megvalósítást. Azt mondja, fél éves munkával és nagyon sok segítő emberrel, szervezettel sikerült a versenyt megrendezni. Számára az volt a legfőbb tanulság, hogy akaraterővel kerekesszékesekben is lehet teljes életet élni. A résztvevő hölgyek is ezt bizonyították. Az más kérdés, hogy a társadalom "nem készült fel rájuk", és a KSH szerint a munka világába a kerekesszékeseknek legfeljebb 15 százaléka tudott beilleszkedni. Varga-Tarr Sándor úgy látja, ezek az emberek sem ismerik jól a lehetőségeiket, márpedig a falak közé zárt élet a szellem beszűküléséhez, a lélek kiüresedéséhez vezet.

Hogy mit tehet egy kommunikáció központú alapítvány a kerekesszékesekért? - Mi hiszünk a szavak erejében. És abban, hogy szavakkal is lehet gyógyítani - mondja.

A szépségverseny ötletgazdája, Kazány Tibor érdeklődésemre elmondta, járt Amerika vezető kerekesszékes gyártó és forgalmazó cégénél, ahonnan két dolgot hozott haza: létrehozója és ügyvezető igazgatója lett a magyarországi ColoursRehab Kft-nek. A másik: kint látott először olyan szépségversenyt, amelyet kerekesszékeseknek rendeztek. Gondolta, ami az államokban évtizedek óta hagyomány, miért ne lehetne itthon kezdete egy ilyen hagyománynak. Persze, nem filléres dolog egy ilyen eseményt megvalósítani, mondta, de már keresi egy jövő évi rendezvény szponzorait. Am annak fiúk lennének a főszereplői...

Egyébként Kazány Tibor, a mozgássérült, állítja, az emberen belül dől el, hogy ki, mit kezd magával abban a világban, amelyik fél is, idegenkedik is azoktól, olykor közömbös is azokkal, akik fogyatékkal élnek. De ha képes az ember arra, hogy tisztázza a helyzetét, és ebből a legtöbbet hozza ki, akkor teljes értékű tud lenni. Szerinte a szépségverseny lányai is ezt bizonyították. Így vélekedik Pataki Zita is, aki a szépségverseny előkészületi munkáit lélekmentorként segítette. A többdiplomás pszichológus tanítónő kérdéseimre elmondta, a hátrányos helyzetű lét számára nem ismeretlen, hiszen a gyermekvédő intézetben és a különféle hátrányos helyzetű gyermekeket foglalkoztató iskolákban eltöltött idő rengeteg tapasztalatot adott számára. A különleges kerekes székes szépségverseny mégis tudott újat adni.

Talán azért, mert az emlékezetes 2006-os augusztus 20-ai vihar idején tévé-bemondóként egyedül ő mondta be este kilenckor, hogy pusztító eső és szél közeledik. És most, sok évvel később találkozott a lánnyal, Sáfrány Anitával, aki a vihar sérültjeként állt talpra és vett részt a szépségversenyen, ahol közönségdíjas lett.

Fogyatékkal élők és a sport

Negyedik alkalommal rendezik meg április 14-én Budapesten (Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet, Budapest XII. kerület, Szanatórium utca 19.) a MERI sportnapot. Most is az a cél, hogy a fogyatékkal élők megismerjék és kipróbálják azokat a sportokat, amelyeket állapotuktól függően ők is űzhetnek.

Több mint húsz sportággal lehet ismerkedni a rendezvényen - 10 és 18 óra között -, ahol jó néhányat paralimpikonok, világ- és európa bajnok parasportolók mutatnak be. Az idén először jelenlétükkel "civil" személyiségek is hangsúlyt adnak a sport, a testedzés fontosságának. A rendezvény védnöke Lang Györgyi színész és Varga Katalin, a kerekes székes verseny királynője.

forrás: nepszava.hu

[Nyugdíjkísérlet zajlik Magyarországon - emelni kell a korhatárt is](#)

A kelet-közép-európai régió országainak szűk mozgásteret maradt a nyugdíjrendszerük átalakítására, amit demográfiai és munkaerő-piaci trendek tovább szűkítenek, miközben e problémák megoldása a következő évtized egyik legfontosabb kihívása

marad - állapítja meg az ILO. Magyarország problémái e tekintetben nem kirívóak, bár egyes vélemények szerint a "magyar megoldás" egy nagyszabású társadalmi kísérletnek tekinthető.

Az öregedő társadalom mellett a kelet-közép-európai (KKE) országok számára komoly kihívást jelent a nyugdíjrendszerük hosszú távú fenntarthatósága, főleg annak szem előtt tartásával, hogy azok fő célkitűzéseit (a megfelelő szintű nyugdíjak biztosítása és azok értékének megőrzése) ne veszélyeztessék - állapítja meg a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal (ILO) egy nemrégiben kiadott, a kelet-közép-európai régió országainak nyugdíjreformjait vizsgáló kiadványában.

Ráadásul a KKE-régió országainak a nyugdíjrendszer alakítására szűk mozgástere maradt miután a nagyvonalú juttatások nagy részét már jelentősen visszavágták: mindezek eredményeképpen eléggé lekorlátozódott a további alapvető intézkedések meghozatalához szükséges szabályozói eszköztár, amit még az öregedő társadalmak által jelentkező demográfiai problémák is tovább szűkítenek - figyelmeztet az ILO.

Egy nyugdíjasra kettőnél kevesebb járulékfizető jut

2010-ben az EU-27-ek állami nyugdíjkiadása a GDP 10,2 százalékát tette ki, ami 4,1 (Írország) és 14 százalék (Olaszország) között szóródott. A 12 új EU-tagállam kormányai a GDP 9,2 százalékát költötték nyugdíjra. A kelet-közép-európai tagok relatíve magas GDP-arányos nyugdíjkiadásai általában a magas, 50 százalék feletti függőségi rátának tulajdoníthatók, ami azt mutatja, hogy kevesebb, mint két aktív járulékfizető jut egy nyugdíjasra.

Az ILO megjegyzi, hogy ezekben az országokban a biztosított alkalmazottak és a munkaadók általi befizetésekből származik a nyugdíjrendszerek bevétele, amelyek az utóbbi években ráadásul jelentősen visszaestek. Ezek a források ráadásul nem is fedezik a vizsgált országokban a nyugdíjrendszerek kiadásait. A jelenlegi nyugdíjalapok hiánya elérte ezekben az országokban a GDP 4 százalékát, amelyet általában központi költségvetésből finanszíroznak. Ennek a deficitnek egy része a második pillér tranzakciós költségeihez volt köthető - jegyzi meg az ILO.

Eltitkolt nyugdíjbefizetések

A legtöbb KKE-régiós országban az 1990-es években a piacgazdaságra való áttérés időszaka a magánvállalkozások és az egyéni vállalkozók számának burjánzásához vezetett, ami a járulékfizetési hajlandóság visszaesésével is járt. Ehhez a szabályok betartatásának elmulasztása is hozzájárult.

Az ILO szerint ez azonban nemcsak a szabályozói közbelépés hatékonyságának csökkenését eredményezi, de jelentősen aláássa a nyugdíjrendszer hitelességét és legitimitását is. A nemzetközi szervezet megjegyzi, hogy a be nem jelentett munkaerő és a ténylegesen kifizetett bérektől elmaradó fizetés bejelentésének gyakorlata nemcsak a társadalombiztosítási rendszereket terhelte meg jelentősen, de ezeket a munkavállalókat és családokat is kiszolgáltatottá tette.

A jelenleg tapasztalt szigorítások során egyre szorosabbá fűződik ugyanis a kapcsolat a járulékok befizetése és a juttatások között. A járulékok nemfizetése vagy a ténylegestől

lényegesen elmaradó mértékű fizetése így az alacsony nyugdíjban részesülők, vagy a nyugdíj nélkül maradó idősök számának növekedéséhez vezet - azaz növekszik az elszegényedés kockázata az idősödő társadalmi rétegekben. Ez pedig azt eredményezheti, hogy a kormányoknak szociális segélyekre és egyéb szociális "védelmi" programokra nagyobb összegeket kell költeniük - mutat rá az ILO tanulmánya.

Több régiós tagállamban a válság miatti pénzügyi megszorítások a nyugdíjrendszereket sem hagyták érintetlenül, amelyek a kormányzati kiadáscsökkentésre meglehetősen érzékenyen reagáltak, hiszen a hiányuk fedezete a költségvetéstől erősen függ. Az ennek nyomán kihirdetett nyugdíjjogosultságokban jelentkező költségcsökkentések társadalmi feszültségekhez vezettek - áll az ILO tanulmányában.

A régióban a 2009-2011 közötti időszakban végrehajtott nyugdíjreformok közös vonásait felsorolva az ILO megjegyzi, hogy azok végrehajtásának fő kiváltója az a pénzügyi nyomás volt, amelyet a pénzügyi felügyelet és nemzetközi intézmények gyakoroltak a kormányokra a főleg a nyugdíjrendszer miatt okozott hiányszint fenntartása érdekében.

Az ILO rámutat, hogy a kiadványában vizsgált nyolc ország közül egy sem növelte hatékonyan az összhozzájárulás mértékét az aggregált kereslet folytatódó csökkenésének elkerülése érdekében. Bár ezzel egy időben több olyan ország, ahol működött második pillér, csökkentették az állami hozzájárulást vagy elhalasztották az állami hozzájárulás emelését annak érdekében, hogy több forrást irányíthassanak az állami rendszerbe. Az összes szóban forgó ország a meghozandó intézkedéseiben a nyugdíjuttatások csökkentésére összpontosított - ezek közül az egyik legjellemzőbb az indexálás módosítása volt.

Társadalmi kísérlet a magyar megoldás

Az ILO Magyarországról szóló részében a legutóbbi fejleményeket összegezve megállapítja, hogy a nyugdíjrendszer a kétpilléres - a társadalombiztosítási rendszerből és az önkéntes nyugdíjpénztári rendszerből álló - modell felé tart. A nemzetközi szervezet szerint a második pillér felszámolása után arra lehet számítani - legalábbis a következő néhány évben -, hogy a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer finanszírozása csak a tényleges befizetésekből, a központi költségvetésből származó kiegészítés nélkül történik. Ugyanakkor az ILO szerint a társadalomban és a munkaerőpiacon hosszú távon bekövetkező változások egyre nagyobb nyomást jelentenek majd a rendszerre, ami a nyugdíjjárulékok emelése felé hat.

A nemzetközi intézet megjegyzi, hogy bár a kormány tett arra ígéretet, hogy az új nyugdíjrendszer működéséhez szükséges jogszabályi feltételeket megteremti, 2011. végéig konkrét intézkedések nem történtek. Az ILO azt feltételezi, hogy az új rendszer várhatóan a nyugdíjkorhatár kitolásával a hosszabb munkában eltöltött időszakokra összpontosít majd a kordedvezményes- és rokkantnyugdíjak további szigorításával és a rendszer átláthatóbbá tételével. Utóbbit arra értik, hogy a biztosítottaknak az általuk befizetett összegekről információval szolgálnak majd.

A szervezet arra hívja fel a figyelmet, hogy a kormánynak az önkéntes befizetéseket ösztönző intézkedéseket is hoznia kell annak érdekében, hogy ez a pillér nagyobb szerepet tudjon játszani az állami nyugdíjak kiegészítésében. Mivel a demográfiai és munkaerő-piaci trendek jelentősen kapcsolódnak a nyugdíjkérdéshez, a szükséges lépéseket időben meg kell tenni a hirtelen szabályozásbeli változások elkerülése érdekében - figyelmeztet az ILO.

A nemzetközi szervezet mindezek mellett megjegyzi, hogy azok a kihívások, amelyekkel Magyarország szembesül, nem különböznek jelentősen más európai országok problémáitól. Bár nincs mindenkire egyformán alkalmazható, egyetlen jó megoldás ezekre a közös problémákra, az is elmondható, hogy Magyarország "egyedülálló megoldása" egy újabb - az elmúlt 20 évben kivitelezett intézkedésekhez hasonlóan - nagyszabású társadalmi kísérletnek nevezhető - áll a magyarországi rész összefoglalójában.

A jelen generáció felelőssége

Egy jól működő nyugdíjrendszer a szociális rendszer fontos része, ami a tagjait képes megvédeni az öregedés, a munkaképtelenné válás vagy a megözvegyülés miatt bekövetkező jövedelem-visszaesés következményeitől. Az ILO hangsúlyozza, hogy a ma generációja etikai felelősséggel tartozik azért, hogy ezt a társadalmi eszközt jó állapotban hagyja rá az utókorra.

A nemzetközi szervezet szerint emiatt a következőkre kell kiemelt figyelmet fordítani a jövőben:

- A nyugdíjárulékok fizetésének szélesebb körre való kiterjesztése a törvény betartatása és a behajtás hatékonyságának javítása mellett, ami nemcsak a rövid távú fiskális következmények miatt fontos, hanem a munkavállalók nyugdíjjogosultságának hosszú távú biztosítása érdekében is.
- A jövőbeni intézkedéseknek a munkában töltött évek meghosszabbítására és a magasabb nyugdíjkorhatár elérésére kell összpontosítania. Ezzel kapcsolatban a kihívás egy új, a munka és nyugdíj közötti egyensúly megtalálásában áll, különösen a változó életmódok és a nemek társadalmi és gazdasági szerepének változása fényében. A nyugdíj és a munka világa - amely a munkában töltött évek növelésére ösztönöz - közötti rugalmasabb átjárhatóság megteremtése érdekében összehangolt nyugdíj és munkaerő-piaci intézkedések szükségesek - véli az ILO.
- Bár a nyugdíjrendszer finanszírozásának erőteljes korlátot szabnak a demográfiai folyamatok, az állami nyugdíjrendszereknek az ILO szerint továbbra is az idősek, a munkaképtelenek és a megözvegyülők védelmének alapját kell szolgálnia. Ezt szem előtt tartva, a jövőbeli juttatás mértékében és a védelmet biztosító rendszer működésében (a garantált minimum nyugdíj, a nyugdíjak értékének megőrzésére megállapított indexálási szabályok) minden érintett részéről egyetértés szükséges, amelyhez az ILO ide vonatkozó egyezményei is támpontul szolgálnak - teszi hozzá a tanulmány.
- A nemzetközi szervezet arra sarkallja a döntéshozókat, hogy az egyéni megtakarítások növelését ösztönözzék, és hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek támogatják a foglalkoztatási és magánnyugdíj-megtakarításokat. Ehhez a szervezet fontosnak tartja a társadalom pénzügyi ismereteinek javítását is, különösen a nyugdíj-megtakarításokhoz kapcsolódókat oktatáson vagy különböző tájékoztatási kampányokon keresztül.
- Az ILO szerint a döntéshozatali folyamat fontos aspektusa a nyugdíjreformnak, ezért a társadalmi konszenzus elérése érdekében a demokratikus döntéshozatali párbeszéd fontosságát emeli ki. A reformok hatékony kivitelezése során az ILO szerint a kormánynak és a nyugdíjhatóságoknak a döntéshozatali képességét erősíteni kell, a szociális partnereknek pedig a nyugdíjreformról szóló vitában kell aktívabb szerepet vállalniuk.

Az ILO felhívja a figyelmet: nincs csodaszer, vagy mindenki számára egyformán alkalmazható jó módszer a nyugdíjak problémáira. Minden országnak meg kell találnia a saját nemzeti sajátosságaira alkalmazható szabályozási mixet. Ezek fényében az elkövetkezendő évtizedben is fontos feladat marad a nyugdíjreform végrehajtása.

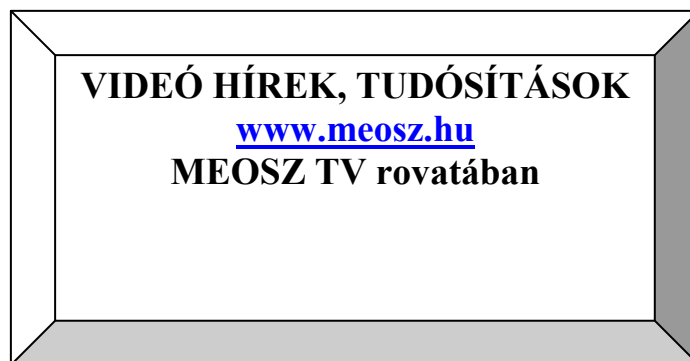
A nyugdíjrendszerek átalakításánál azonban - azok hosszú időt igénylő természete miatt - szem előtt kell tartani, hogy a reformok kivitelezésében az átmeneti időszakra elegendő időt kell hagyni, ezért a nemzetközi szervezet azt sürgeti, hogy a kormányok tegyenek jelentős és proaktív lépéseket 2020-ig, amikor a demográfiai öregedés elkezd felgyorsulni.

forrás: napi.hu

Törvény zárja be a bankokat a rokkantak előtt

Mivel a rokkantaknak járó juttatás egy idén életbe lépett jogszabály szerint nem végrehajtható, az érintettek nehezen kaphatnak hitelt, ráadásul több pénztári kedvezményről is le kell mondaniuk. A hátrányos változások miatt a mozgássérültek szervezete a PSZÁF-hoz és az ombudsmani hivatalhoz fordult.

forrás: netriport.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Martfűi levelek – Útkeresés

Kedves Barátom, ahogy telik-múlik az idő felettem, egyre inkább arra kell rájönnöm, hogy legföltettebb kincseim közé tartoznak a találkozások, az ismeretségek. Megnő a személyesség szerepe az életemben.

Két évvel ezelőtt találkoztam Gábor Bálint római katolikus pappal Szolnokon a Caffé Freiben. A szolnoki Varga Katalin Gimnázium alapításának évfordulója alkalmából az iskola kiadott egy antológiát az egykori és jelenlegi diákok írásaiból. A kötet bemutatójára érkeztünk mindketten, ő Londonból, én Martfűről. Szinte együtt, elsőként érkeztünk, mint utóbb kiderült, ő a legmesszebről, én kíváncsiságból.

Alig váltottunk néhány szót, de azok maradandóak számomra. Így tudtam meg azt is, hogy 2007. óta írja a Londoni naplót netes oldalán. Barátom, ez ma már több ezer oldal. És bizony ezek fajsúlyos oldalak. Rendszeres olvasójuk vagyok.

2012. január 29-i homéliájának - így nevezi bejegyzéseit – a címe ...és sebezhetőség. Julia Kristeva „Szabadság, egyenlőség, testvériség...és sebezhetőség” (Hatred and Forgiveness, Columbia University Press 2010) című esszéjéhez ír megjegyzéseket. Kristeva a Francia Fogytékkel Élők Tanácsa jelentéséhez szól hozzá észrevételeivel.

Gábor Bálint Kristeva kapcsán ír a két „kegyelem nélküli” világról: „Az egyik a fogyatékos világa, a maga szenvedéseivel és védekező, ám egyben kétségbeejtő elszigetelésével. A másik „fogyatékos világ” a teljesítmény, a siker, a verseny, az élvezet és a látványosság világa, ami nem akar tudni magán kívül semmiről”.

A folytatás a felelősségről szól, Kristevára utalva mondja Gábor Bálint: „Ok lehet (...) a katolicizmus, mely noha kétségtelenül együtt érző, de miközben „lehajol”, infantilizálja a fogyatékkal élő személyt. (...) A szekularizáció épp így felelős. Az a felvilágosult racionalizmus, mely miközben kiszolgálta a mindenkori gazdasági növekedést – épp a közösségi kapcsolatot, mint önértéket, hanyagolta el teljesen. Elárulta”.

És a kiút? „Szükség van az emberi nézőpontra, szükség van tagadni a hiper-produktivitást, a mindent kitöltő konzumcsillogást, és az esztelen vallásháborúkat (politikai változatban is). Hiányainkról beszélve változhat újra gondolkodóvá a világ.”

Aztán itt van - újra és ismét – az írástudók felelőssége, akik nem segítik az értelmezést és a megértést, akik inkább mélyítik az árkokat, mintsem hidakat építenének. „... a „világosság fiai” mindig csak a mi ízlésünk szerinti oldalon vannak.”

Gábor Bálint szövegének mélységei vannak és többféle értelmezésre is okot adhatnak.

Nézzük például ezt: „Egy országot közéleti- és civil kultúráját mélyen minősíti az internetes kommentek kultúrája. A verbális agresszió, amivel a hírportálokon találkozunk, kérdés és ítélet. Vajon mennyire képes a magyar társadalom partnerként, azaz aktívan, a másik felet

bevonva, együtt élni fogyatékosaival. (...) Mi volt előbb, médiánk és kommentjeink kulturális szintje, társadalmi tudatunk, vagy az a bizonyos tojás. A kommentek mindig csak a piramis alja. A magasabb szintekről árulkodnak. A maguk primitív kirekesztő reakcióiban leleplezik, hogy „ott felül” igazán senkinek nem érdeke, hogy demokratikus közszellemet hozzanak létre.”

Mi a megoldás, kérdezhetjük ezek után? „Bármilyen nehéz is elfogadnunk, a kilábalás egyetlen útja közös fogyatékaikról őszintén párbeszédet folytatni. Addig maradnak a kettős mércék. (...) A fogyatékkal élő embertársról nem lesz „társadalmi konszenzus”. Mert társadalmi konszenzus sincs – csak magasabb szintre emelt „kommentkultúra”. S szomorú, hogy demokráciánk holdudvara a névtelen, kommentkultúra infernója. Annyi névtelen kommentező egész Európában nincs, mint nálunk. A néven nevezetlenség kényelmes világa ez”.

Úgy tűnik, Londonból jobban rálátni magyarországi viszonyainkra, mint itthon. Vagy egyszerűen csak Gábor Bálintnak, ennek a harmincegynehány éves fiatalembernek a tisztánlátásáról van szó. A fenti sorokkal is ajánlom figyelmedbe Londoni naplóját.

Baráti üdvözlettel:

dr.Urbán-Szabó Béla

forrás: Mozgássérültek Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

A Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány programjai

1. **Szeged** (Sziksósfürdő Camping): 2012. július 09 - 15-ig. halmozottan (értelmi és testi) sérülteknek és egészséges fiataloknak, tervezett létszám minimum 20 fő, max. 50 fő

Részvételi díj: 25.000 Ft /fő. Ez magában foglalja a szállást (2-3 ágyas faházakban, közös zuhanyzó, wc), az étkezést (napi háromszori), és a programokat (élményfürdő, városnézés, strand, fűvészkert, ópusztaszeri történelmi emlékpark, kézműves foglalkozások, stb.). Jelentkezési és befizetési határidő: május 18. Segítői díj, ha állandó alapítványi segítőre van szükséged 8.000 Ft.

2. **Sátoraljaújhely** (Várhegy üdülő): 2012. július 23-29-ig. "Találkozás Jézussal" címmel integrált tábor a téma iránt érdeklődő fogyatékkal élő embereknek és családjaiknak / tervezett összlétszám 300 fő. Sérült létszám: min.10 fő

Részvételi díj: 27.000 Ft /fő. Ez magában foglalja a szállást (2x3 ágyas kőház, zuhanyzóval), napi háromszori étkezést és programokat. Széchenyi kártyát (vállalatok által kiadott) elfogadunk! Segítői díj, ha állandó alapítványi segítőre van szükséged 10.000 Ft. Jelentkezési és befizetési határidő: június 1.

3. **Zánka:** (Gyermek és Ifjúsági Centrum) 2012. augusztus 19-24-ig fogyatékossgal élő fiataloknak. Létszám min. 20 fő max.50fő.

Részvételi díj 40. 000 Ft /fő. Erzsébet program keretében igényelt utalványt elfogadunk (szociális, régi üdülési csekk). Ez magában foglalja a szállást (3-6 ágyas szobákban, akadálymentes környezetben, téli épület), az étkezést (az első nap vacsorától az utolsó nap reggeliig), a programok és a kirándulások költségeit, (kirándulás Tihanyba vagy/és Balatonfüredre, hajókirándulás, kézműves foglalkozások, valamint a Zánkai Ifjúsági Centrum programjai strand, diszkó, koncert, mozi aug. 20. tűzijáték stb.) Segítői díj, ha állandó alapítványi segítőre van szükség 20.000Ft /üdülési csekkre/. Jelentkezési határidő: Június 21.

*A helyszínre utazás költségét **nem** foglalja magában az ár, ezt egyénileg kell megoldani, de segítünk a szállításban. A tábori helyek betöltésénél a befizetési sorrend a mérvadó, a kötbérek miatt késedelmes fizetés esetén nem tudjuk a részvételt garantálni! Kérlek, hogy a jelentkezési lapot kitöltve, aláírva küldd el, és a számlaszámra a határidőig utald át a részvételi díjat! Jelentkezésed csak így érvényes!*

Az alapítványi segítő költségét a helyszínen, érkezéskor kell fizetni. A jelentkezési lapot az alábbi címre küldd el: 6723 Szeged, Lomnici u. 31/B.4/11. A részvételi díjat az alábbi számlaszámra add fel: 10700062-48546201-51100005 CIB bank. A megjegyzés rovatba mindenképpen írd fel a résztvevő nevét és a tábor helyszínét. Túljelentkezés esetén a befizetési sorrendet vesszük figyelembe.

Ha a táborban a legkisebb mértékben is szükséged lesz segítségre, akkor mindenképpen jelezd, és azt is, hogy pontosan miben. Ha bármilyen kérdésed van, telefonálj: 62/ 484-444, 06-30-323-7057. Skype: napos.oldal.alapitvany
E-mail cím: alapitvany@naposoldal.org Bővebben a honlapon: www.naposoldal.org

Megrendezés dátuma: 2012 április 16.

Megrendezés helyszíne: Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány

Jelentkezés: Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány

Bővebb információ: www.naposoldal.org

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

